

en 15,000 konfirmerede Medlemmer. Og dersom Skolekassen behøver en 7 a 8000 Doll. om Aaret, saa er det jo ganske naturligt at udregne, hvor meget det bliver til hørt konfirmeret Medlem at betale. Men nu er der den kedelige Omstændighed, der gør en Hjem Præst i Regnskabet, at der er kristne Menigheder, som mener, at det vedkommer ikke dem at bidrage til kristne Skoles Ophold. Derfor bliver det altid de mest interesserede og villige i Mgh., der kommer til at høre Broderparten.

I Mar indkom der i denne Mgh. 44 Doll., og der var vist i Forvejen sendt 5 Doll., ialt 49 Doll., men der er ikke altid indkommen saa meget.

Forleden Mar blev der herfra spurgt hos Indsamlingskomiteen for Skolekassen om, efter hvilken Regel den lagde Biddingen. Der blev givet et „haade og“ Svar, omtrent saaledes: Man lagde Biddingen noget efter Antal af konfirmerede Medlemmer, noget — tror jeg — efter Ibene og endelig noget efter Præstens Stilling til Sagen og Villighed til at tale den. I sin Forspørgsel havde man i Grimdring, at der samme Mar ved Samfundets Aarsmøde blev oplyst, hvilke Menigheder der havde betalt, hvad de var paalignet, og hvilke der ikke havde. Jeg ved ikke, om der kunde være en lille Nævne. Men i hvert Fald: en saadan offentlig Stilling i Gævefot, skulde man synes forudsætte en Bidding ens for alle Menigheder. Og hvad kan her retfærdigt anvendes andet end Antal af konfirmerede Medl.

Men dette Stykke af Svaret: „Præstens Villighed“ kom jeg saa til — jaadan efter fattig Eone — at sidde og tænke lidt over. „Villighed“, havde Komiteen endda nævnt, at der var Præster, som fattedes Eone til at tale Skolekassen, men „Villighed“ — det maa vel forstås, at man mangler Forsjaelse, af Sagen samt Interesse og Skærlighed til kristne Skoler — det turde være andres Skyld, og derfor bør man ikke blive bitter og tænke stygt om saadanne Venner.

Men dersom det er rigtigt, hvad erjærne Skolemænd har ladet sig forlyde med, saa er Skolekomiteen af den Art, at det er svært for mange Venner at nemme den. Men saa bliver det vel ogsaa saa meget mere nødvendigt Gang paa Gang at tale forsjaeligt og vel om den kristne Skoles uberegnelige og væsentlige Betydning.

Se, at der skal have staaet noget at læse om, at „Den forenede Kirke“ besad i høj Grad Eone til at kunne samle Penge. — Men den kan taale den Ros? — Det var nu i Reformationssaaret, at den skalde være givet. Men det var dog vist ikke først nu, at „Den forenede Kirke“ fik Eonen til at kunne samle Penge. Eonen, det, der skal blive naturligt, tilgænes bedst i Barndoms- og Ungdomstiden. Men „Den forenede Kirke“'s Barndoms- og Ungdomstid var — da væsentlig — „Det danske ev. luth. Kirke-samfund i Amerika“.

Svorledes det nu forholder sig med denne Eone, man har dog vist aldrig formaaet at holde Balance i Skolekassen! Flere forskellige Indsamlingsmetoder har været anvendt, hvilket dog i det væsentlige var den samme, derfor mærkedes der heller ingen større Forandring i Kassen, beständig Underbalance.

Der blev rigtig bemærket for nogen Tid siden, at det var ikke Kritik, Publ. House trængte til (mentes vel dermed ikke, at det var høvet over Kritik). Saaledes er det uden Tvivl heller ikke Kritik, den kristne Skole trænger til. Komiteen, der indsamler til Skolekassen, gør sikkert ogsaa, hvad den kan, saa langt dens Magt rækker. Den har Frihed til at skrive ligesaa meget, den vil, for Skolekassen og udsende ligesaa mange Indsamlingslister, som den vil. Men mon der ikke lyder for lidt af det mundlige Ord for Skolekassen? Det skal engang være sagt noget om, at det mundtlig Ord, var i Sammenligning med det skrevne Ord, det døde Ord, langt det kraftigste. I omtalte, Sag turde det i hvert Fald være rigtigt. Det har derfor stundom staaet for mig som et Spørgsmaal, om der ikke gives en heldigere Maa-

de at indsamle paa. Svorledes vilde det være at lægge Indsamlingen til Skolekassen i een Mand's Haand? Denne Mand burde ikke blot have lidt Eone og god Vilje til at kunne skrive for Skolen. (Erfaring lærer, at det fylder for lidt i Kassen), men han skulde især rejse omkring i Samfundet, tale Sagen og saa Pengene tegnet. Men da Mgh. er spredt ud over det store Amerika, vilde det være uoverkommeligt at komme omkring til dem alle sammen hvert Mar, men saa kunde nævnte Mand overdrage Indsamlingen til f. Eks. Kredsforsamlingen, paa Stedet, der da skulde sørge for at saa Bøvelstegnet. Skulde der saa være noget i dette med „Præstens Villighed“, (det ligger her saa nær at tænke paa en stadig Gæst, den staaer der, den kan nok trække, men den vil ikke; men det hjælper vist ikke at piffe den, bedre at spørge den fra) saa kunde han jo spørres fra, medens det Stykke Arbejde gøres.

Naa, man vil jo ikke gerne anses for at være en indbildsk, tufhovedet, halvtosket Dumrian, selv om man er det. Af Frygt derfor havde jeg næppe døvet at tale om en anden Maade at indsamle paa, dersom ikke Erfaringen for længe siden havde godgjort, at den nævnte Maade er den bedste. Svorledes lykkedes det at saa Reformationssagen tegnet? Svorledes lykkedes det at saa tegnet den forholdsviis store Sum til en Kirke i Marum? Og spørg de Præster, som det lykkedes at samle større Summer til at bygge Kirker for.

Q Lad mig med det samme sige — det løber i samme Linie, det gaar maasse ikke, Stade ser jeg heller ikke det kan gøre — at skal det lykkes at samle de 75 eller 100,000 Dollars til Pensionsfondet, som der nu heldigvis er Tale om, saa lykkes det næppe i dette Slagted ved at skrive derom.

Men medens man synes, det burde være saaledes, at ingen kunde bedre og ingen vilde hellere end Præsten tale den kristne Skolekassen, saa kan hende det var heldigt, om det blev overdraget en Lægmand at indsamle de \$10,000 til Pensionsfondet. Han skulde vist ogsaa nok finde sig nogle dygtige og villige Hjælper. Eller er det rigtigt, at Præsterne drager omkring som Tiggermunke for at indsamle det daglige Brød? „Er det da ikke lutherisk?“ Det ved jeg ikke rigtig, men er det ikke lutherisk, saa er det heller ikke bibelsk. S o m o .

Fra New York.

I Vejret.

Vi har haft ualmindeligoldt Vejr her i den senere Tid. Thermometeret gik ned saa langt som 16 Gr. under Nul. Det er det koldeste, det har været her de sidste 33 Aar. Denne stærke Kulde forårsagede en Mængde Glendighed, da man paa disse Egne ikke er forberedt paa den Slags Vejr. Og da Væden saa samtidig var næsten uden Kul, og da Sne og Is til Dels hindrede Tilførslen, blev Stillingen forfærdelig paa mange Steder i den store Stad. Dertil kom, at Vandet i Vandrerne frøs, Røerne stængte i Stykker og gjorde Beboelseslejlighederne næsten utaalelige. Gas frøs i Røerne, og mange Lejligheder var uden Væd. Mænd, Kvinder og Børn stod og staaer endnu i lange Rækker med en Sæt for at løse 50 Pund Kul, der saa, naar det er slæbt hjem, skal afhjælpe den største Nød i Familien, hvad angaar Kulden. Flere Følk er frosne ihjel. En Konduktør frøs ihjel paa sin Sporvogn. I de sidste Dage har Politiet taget sig af Kulstagen og søger nu saa vidt muligt at afhjælpe den værste Nød blandt de fattigste. Væjentene gaar fra Hus til Hus og spørger om, hvor meget Kul Følk har. De, der har mere end nødvendigt, maa aftaa for Betaling til dem, der intet har. I Aar saa jeg, da jeg gik forbi vor nærmeste Politistation, flere store Kullæs køre op foran Stationen, hvor lange Rækker af Kvinder og Børn stod med hver sin Sæt og en lille Slæde. Mange af Skolerne er lukket paa Grund af Kulmangel. Autoriteterne søger paa alle mulige Maader at formindske Nøden ved at saa Kul bragt til Væden og ved at paabude Sparommelighed; men intet for-

flaar. I Dag er Vejret mildere, og vi haaber paa bedre Læder midt under Angesten for en anden Kulde-bølge.

II. I m m i g r a n t m i s s i o n e n . I Juleingen kom der to Skibe fra Skandinavien, nemlig „Kristiania-fjord“ af den norske Line og „S. S. „Hellig Olav“ af „Scandinavian American Line“. Jeg var hele Dagen den 28. Dec. ovre paa Kajen i Hoboken for at møde Følk, der ankom paa 1. og 2. Rahyt. Senere maatte jeg gaa til Ellis Island for at saa en Pige ud. Der har jeg ingen Udgang, blev ogsaa mindet om det derovre, men Pigen kom ud, og det var jo alt, jeg ønskede. Det foretog i Juleingen indtil 6 Timer forsinkede. I Aftes skulde jeg møde en Mand fra Michigan ved 42 Street Ferry, New York, som Telegrammet nøjagtig opgav, men han blev siddende paa Depotet i Westhaven, N. Y. Flere ankommer uden at have de lovebalede Fotografier til det Pas, Konsulen skal udstede. Af den Grund skriver det ofte svært med at saa disse Sager ordnet i Tide. Denne Gang bliver der imidlertid ingen Hastværk, da Skibet kommer til at afgaa senere end bestemt.

En Del Soldater fra Menighederne i Samfundet, som er stationeret i de omkringliggende Vejre, har besøgt os i vor Kirke og i vort Hjem. De indbydes her ved fremdeles. Flere, hvis Adresse er bleven mig tilkendt, har jeg skrevet til uden at have faaet Svar til Trods for, at jeg havde indlagt frankeret Konvolut; men de var maasse ved denne Tid afrejst til Frankrig.

Paa Grund af et svært Anfald af Gigt har jeg i Efteraaret og i Vinter ikke været i Stand til at besøge de forskellige Vejre (Camps). En Mængde Skibe ligger i Havnen her, og mange danske Sømand har besøgt os. Ikke saa tværende Søfolk har besøgt vore Gudstjenester og vore Dødslejesmøder. Et Par Stykker var der hver Aften i Væneugen.

Præstemanglen i Atlantic Kreds synes at tiltage i en foruroligende Grad. Vakante er Menighederne i Philadelphia, Warren, Worcester og Montreal, og nu til April flytter Kredsforsamlingen fra Boston. En ny Menighed er organiseret i Kolonien ved Hartwick, N. Y., som ogsaa skal besøges af en Præst en Gang imellem. Hvad skal der paa den Maade blive af Missionen i Væden, naar omtrent det halve Antal af Menighederne skal staa vakante. Er der ingen af de dygtigere Præster i Væden, der vil komme over at hjælpe os?

Dansk Missions Hjem. 130 Brooklyn, New York City, har i Begbet af Efteraaret og Vinteren været nok saa godt besøgt. Det bestyres af Præsten Juliane Jørgensen. Med venlig Hilsen.

Jan. 12—1918. J. J. Kildsjø. P. S. Jeg har lige haft Brev fra Dr. R. Nielsen i Maa og Dr. Uhrenholdt i Afrika, som begge har anmodet mig om at bringe Bemærke deres hjertelige Hilsen. J. J. K.

Des Moines, Ia.

Det er nu længe siden, at der var noget i Danisken fra Des Moines; har ofte tænkt at skrive lidt, ogsaa for at meddele noget fra Camp Dodge, hvor saa mange Foreldre rundt omkring fra, der hører til vort Samfund, har deres Spæner. Efterom Camp Dodge ligger nær Des Moines, og der er Sporvogn og Automobils Befordring, som forbinder de to Steder, saa ser vi jo daglig Soldaterne færdes paa vore Gader; vi ser da ogsaa en Del af dem om Søndagene i vor Kirke, hvad vi er glædede; nogle kommer regelmæssigt hver Søndag. Efter Gudstjenesten indbyder saa hver Familie Soldater med hjem til Middag, saa de ogsaa kan saa Vejledning til at nyde noget af Hjemmets Hygge i Stedet for det ensformige Liv i Vejren. De, som kan saa Pas, der tillader at blive ude efter Kl. 10 om Aftenen, kan overvære ikke alene Formiddags-Tjenesten og

Ungdoms-Mødet kl. 5 Eftermiddag, men ogsaa Aften-Gudstjenesten. De allerfleste er fra vort Samfund, fra de forskellige Menigheder: fra Audubon, Elk Horn, Omaha, Wau-paca, Racine, Cedar Falls og North Dak. og Minnesota Kredse o. s. v. Det er dog kun en lille Del af vore unge Mænd, som kommer; der er vist mange, som ikke en Gang ved, at der er en af Den f. d. luth. Kirker i Des Moines. Derfor valgte Menigheden ved sit Aarsmøde en Diakon mere, for at Diakonerne kunde skiftes til at besøge Camp Dodge for at saa Soldaterne i Tale, uddele vore Blade til dem og indbyde dem til vore Gudstjenester. Jeg har lagt Mærke til, at hvert Samfund jærligt tager sig af sine egne og ikke overlader til hvem som helst at søe Sjælepleje. Det var vist godt, om vore Præster vilde give de unge Mænd, som sendes til Camp Dodge, Oplysning om, at vi har en Kirke i Des Moines, og hvor den er; det er nu ikke saa let i en fremmed By, der har 94 Kirker, at finde Rede derpaa uden Adresse. Kirken ligger paa Hjørnet af Pennsylvania Avenue og Buchanan Str., kun 5 Blokke fra Kapitoliet. De, der kommer med Sporvogn fra Camp Dodge til Des Moines, kan tage Gajt 6. and 9., Car paa anden Gade og Grand Avenue og staa af ved Buchanan Gade; saa er Kirken der to Blokke Vest.

Forleden Dag var det mig en Glæde at hilse paa Præsten fra Garland, Ia., Pastor J. C. Petersen, der nu er antaget som Hjelppræst i den amerikanske Hær. Længe har jeg ventet paa, at en eller flere af vort Samfunds Præster, som er hjemme i det engelske Sprog, vilde melde sig til Tjeneste i vor Hær; thi er der noget Steds, der trænges til en midlar Herrens Tjener, saa maa det vel være mellem Soldaterne, der sendes ud paa Sagmarkerne.

Saa nogle Ord om Jule- og Nytårsstiden. Herren gav os en skøn og væsentlig Julefest; mange hørte det delikate Julebudskab: „Eder er en Jæfser født“, ogsaa en Del af Soldaterne fulgte troligt alle vore Møder og var med ved vort Juletræ og Nytårsaften, da vi havde Bønnemøde i Kirken; vi slukkede dette vort Møde, først da Klokkelængen fra Kirketaarnene lød ud over den store By. Ungdomsforeningen indbød os derefter med i Kirkens Væfement til Kaffe og Kage, da det nye Aar var oprundet.

Den sidste Dag i det gamle Aar kom Dødsbudskabet til en af de ældre Medlemmer i Menigheden om at gaa ind til den Sabbatshjule, der er beredt for Gudsfolk, nemlig Ane Kathrine Nielsen (i sit 80. Aar), Peter Chr. Nielsens Hustru, Moder til R. S. Nielsen og Mrs. Dora Hansen. Peter Chr. Nielsen og Hustru kom til Des Moines i Aaret 1882 og bosatte sig her. Det varede længe, før den nuværende Menighed blev stiftet, men nu og da kom der adskillige af vore Præster til Væden for at samle den danske Befolkning om Guds Ord. Peter Chr. Nielsens Hjem stod aaben for Møderne der holdtes, saa Mrs. P. C. Nielsen sparede ingen Møje for at berede Madstede og Serberge for Herrens Tjenere. De sidste Aar, hun levede, var hun legemlig svag og led meget, men hendes Håndbøner var ikke svækkede, og i sit Gudsforhold var hun klar. Hvor var hun glad, da jeg Juledag besøgte hende og sang Julefalsmer og talte om den store Juleglæde. Da jeg hilste af med hende, sagde hun: „Saa til vi ogsaa en Juleguds-tjeneste.“ Trods Smertene, hun led, var hendes Bevidsthed klar til det sidste. Da man sidste Gang rettede hendes Hovedpude, sagde hun: „Nu har jeg det godt, Jesus har betalt af min Synd, ja, alt er betalt,“ det var med den frimodige Væfendelse, efterat have taget Afsked med sine fære, at hun sov ind. Den 3. Jan. blev hun begravet; at hun var kendt og afholdt derom vidnede de mange Følk, der var samlet i vor Kirke en Igan Dag og den Overflod af Monister, som hendes Venner bragte. Sele Diatoget bestod af Automobiler, der gik ud til den store Kirkegaard, hvor nu Skibet hviler til Opstandens Morgen.

R. L. J. Søholm.

Dana College

og

Trinitatis Seminarium,

Blair, Nebraska.

Skoleaaret 1917—18 begyndte den 2. Oktober.

Skriv efter Katalog og nærmere Oplysninger.

L. A. LAURSEN,
Bestyrer.

„The Dragoon“.

En engelsk Udgave af Past. N. P. Madsens bekendte Fortælling „Povl“. Oversat af H. F. Trykt med store nye Typer paa godt Papir og hæftet i smukt og stærkt Omslag.

Pris 25 Cents.
6 Eksemplarer for \$1.00.
I Kommission hos

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Salige Dødslejer.

Fem Fortællinger fra det virkelige Liv. Samlet, oversat og udgivet af Pastor C. C. Kloth, Elk Horn, Iowa. Samt en Betragtning over Emnet „Salige er de døde, som dø i Herren“.

Fortællingerne er af passende Længde til Oplæsning ved Kvindemøder og andre Lejligheder.

Pris — indb. — 50 Cents.

Faas hos Udgiveren eller i

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Hilsen fra Danmark

50 Brevfort med Prospekter og Billeder fra de forskellige Egne i Danmark, deraf adskillige fra den jyske Hede. Dels smukke Farvetryk og dels fine Fotografurter i Sepia. Et særdeles godt Udvalg.

Svært Sæt i en net Papæske smykket med det danske Flag og Baaben.

Pris \$1.00 — porto frit.

Disse kort selges ogsaa Dufinvis forteret a 25c. per Dufin.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

Luthers Liv

fortalt for Ungdommen

af N. P. Lang.

Paa en livlig og fængslende Maade er Hovedtrækkene i den store Reformators Liv og Virke, samt de dermed nærmest forbundne Personer og Begivenheder, fremstillet under følgende Kapiteloverskrifter:

1. Barndomshjemmet.
2. Dødslejerens Magt.
3. I Børne-skolen.
4. Paa egne Ven.
5. I gode Hænder.
6. Paa Universitetet.
7. Klosterlivet.
8. Ind i Præstestanden.
9. Rejsen til Rom.
10. Teologisk Professor.
11. Afslut.
12. Udfordringen.
13. Røsten fra Folket.
14. Papismens Genfars.
15. De to Venner.
16. Luther og Eck.
17. Det store Brud.
18. Luther i Worms.
19. I Skjul paa Wartburg.
20. Fra Luthers Virkefelt.
21. Luther indtræder i Væstestanden.
22. Striden om den hellige Nadver.
23. Den store Bekendelse.
24. Træl fra Luthers Liv og omgangs-kreds.
25. Paa det sidste.

Bogen er paa 152 Sider, trykt paa godt Papir og forsynet med mange Billeder. Selges i smukt udfyret Papbind til den forholdsviis meget billige Pris af 50 Cents.

Bogen egner sig fortrinligt som Gavebog i Søndagskoler og Konfirmandklasser.

Bed Partiklæs opnaas betydelig Rabat.

Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebr.